

Beslutningsforslag nr. B 47. Fremsat den 30. marts 2005 af Søren Espersen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Martin Henriksen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Jesper Langballe (DF), Morten Messerschmidt (DF), Poul Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at pålægge regeringen at modarbejde, at EU's våbenembargo mod Kina ophæves

Folketinget pålægger regeringen at modarbejde enhver beslutning i Det Europæiske Råd om at opheve den våbenembargo, som EU indførte mod Kina efter massakren på den Himmelske Fredsplads i 1989.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget

Med dette forslag pålægges regeringen at arbejde for, at den våbenembargo mod Kina, som EU indførte efter det kinesiske styres brutale nedkæmpning af demokratitilhængerne på den Himmelske Fredsplads i 1989, bibeholdes, således at det kinesiske styre forhindres i at købe avancerede europæiske våben, som kan bruges til at nedkæmpe prodemokratiske demonstrationer eller anvendes mod lande, som blot ønsker at leve i fred med omverdenen.

Baggrund for forslaget

Mandag den 14. marts 2005 vedtog den kinesiske folkekongres en lov, som baner vej for et militært angreb på det lille demokratiske land Taiwan. Artikel 8 i loven lyder: »In the event that the »Taiwan independence« secessionist forces should act under any name or by any means to cause the fact of Taiwan's secession from China, or that major incidents entailing Taiwan's secession from China should occur, or that possibilities for a peaceful reunification should be completely exhausted, the state shall employ non-peaceful means and other necessary measures to protect China's sovereignty and territorial integrity. The State Council and the Central Military Commission shall decide on and execute the non-peaceful means and other necessary measures as provided for in the preceding paragraph and shall promptly report to the Standing Committee of the National People's Congress« (artikel 8, engelsk version af Kinas antiløsrivelseslov).

Historik

Antiløsrivelsesloven blev af Kinas Nationale Folkekongres vedtaget med enighed. 2.896 medlemmer stemte således for, mens 2 undlod at stemme. Loven slår fast, at Kina aldrig vil tillade, at Taiwan erklærer sig selvstændig, på trods af at Taiwan aldrig nogen sinde har været styret fra Kina. Som det fremgår af artikel 8 i antiløsrivelsesloven, så fremgår det ikke præcist, hvad der menes med ikkefredelige midler. Men

Kina har dog ved flere lejligheder truet Taiwan med krig.

I 1995-1996 afholdt Kina en række militærøvelser i Taiwanstrædet, som bl.a. omfattede afprøvning af ballistiske missiler. De første missiler blev affyret i juli 1995. Herefter fulgte en række militære øvelser og yderligere missilaffyringer i farvandet omkring Taiwan, og der mobiliseredes konventionelle styrker, som trænede landgangsøvelser i tilfælde af en egentlig invasion af Taiwan. I dagene op til Taiwans første demokratiske præsidentvalg affyrede Kina endnu en gang ballistiske missiler og foretog militære øvelser for at afskrække vælgerne på Taiwan med henblik på at påvirke valget på øen.

Kina anså den daværende præsident for Taiwan, Lee Teng-hui, for en trussel mod opretholdelsen af status quo i forholdet mellem Kina og Taiwan. Derfor opfordrede de kinesiske ledere vælgerne på Taiwan til ikke at stemme på ham. Disse opfordringer blev bakket op med militære muskler. Lee Teng-hui kaldte de kinesiske trusler for statsterrorisme. Han og hans parti, Kuomintang (KMT), vandt valget med 54 pct. af stemmerne. De kinesiske trusler fik således den stik modsatte effekt, og Taiwan fik deres første folkevalgte præsident. De kinesiske trusler om invasion i 1995 og 1996 og krisen mellem Kina og Taiwan ophørte først, da USA sendte to hangarskibe til området i nærheden af Taiwan for at vise de aggressive kinesiske ledere, at man ikke ville tolerere et overfald på et fredeligt land som Taiwan.

Under Folkekongressen overtog Kinas præsident, Hu Jintao, formandsposten for Den Militære Centralkomité. I den forbindelse udtalte han: »Vi skal fremme forberedelserne til eventuelle militære kampe og forbedre vores militære styrke til at klare kriser, sikre freden, forebygge krige og vinde krige, hvis det bliver tilfældet« (Berlingske Tidende, den 17. marts 2005). Hu Jintao er kendt som er person, der vil slå hårdt ned på modstandere af kommunistpartiets politik, herunder demokratiforkæmpere eller andre, der vurderes at udgøre en trussel mod Kinas integritet. Netop Taiwan vurderes meget kritisk i dette lys. Selv om Taiwan al-

drig har været styret fra Kina, så betragtes Taiwan som en løserevet oprørsrepublik.

På grund af Kinas lange historie med intern splittelse, borgerkrige og det, der med rette betragtes som udenlandsk imperialisme i det 19. århundrede, betragter kinesiske ledere enhver form for intern uro som en direkte trussel mod den nationale sikkerhed. Siden den kinesiske borgerkrig sluttede med kommunisternes sejr i 1949 (under Maos ledelse) og nationalisternes nederlag (under Chiang Kai-Sheks ledelse) og flugt til Formosa (Taiwan) har de kinesiske ledere betragtet Taiwan som en oprørske provins og en alvorlig torn i øjet og et uafsluttet kapitel fra den borgerkrig, som kostede millioner af kinesere livet. Som en følge heraf ligger det fast, at Kina vil indlemme Taiwan i Kina. Nu har de kinesiske ledere altså vedtaget en lov, der formelt giver bemyndigelse til at invadere den lille fredelige og demokratiske østat Taiwan.

Kinas intentioner

Ud over den brutale nedkæmpelse af demokratiforkæmperne på den Himmelske Fredsplads i juni 1989 og de mange trusler mod Taiwan, så har det kommunistiske styre en lang og brutal historie for at bruge magt til at undertrykke enhver opposition inden for landets grænser og føre krig mod andre lande og bruge militær magt til at nedkæmpe enhver folkelig modstand i besatte områder. Desuden er Kina kendt for at sælge avancerede våben til totalitære og ustabile regimer som f.eks. Nordkorea og Pakistan.

Religiøs undertrykkelse

Ligesom i andre kommunistiske lande ses religion som en trussel mod det eksisterende styre. I Kina har forskellige religioner været stærkt undertrykte under det kommunistiske styre. Kristne, buddhister og tilhængere af andre religioner har været forfulgt på grund af deres tro, selv om disse ikke har forsøgt at skade Kina. Den kinesiske religion/bevægelse Falun Gong har i særlig grad været i de kinesiske myndigheders søgelys. Der er tale om en fredelig religion, men de kinesiske ledere ser den som en trussel mod Kommunistpartiets enevælde. Derfor er titusindvis af disse tilhængere sendt i arbejdslejre, tusindvis er fængslet, og ifølge foreningens hjemmeside i Danmark (www.falundafa.dk) er mere end tusind Falun Gong-udøvere blevet tortureret til døde i kinesiske fængsler siden 1999.

Tibet

Kina invaderede Tibet i 1950. Den kinesiske hær nedkæmpede hurtigt de få tusinde, dårligt udrustede

tibetanske forsvarere. Den tibetanske leder, Dalai Lama, anmodede FN om at gribe ind, men der kom aldrig nogen hjælp, og Tibet blev i realiteten underlagt kinesisk overherredømme. I 1959 udbrød et folkeligt oprør mod den kinesiske besættelsesmagt. Den kinesiske hær knuste hurtigt oprøret og strammede grebet om Tibet. Dette resulterede i, at Tibets regering under ledelse af Dalai Lama flygtede til Indien, hvor Tibets lovlige regering stadig opholder sig den dag i dag. I årene efter 1959 flygtede titusindvis af tibetanere fra deres land som følge af den kinesiske undertrykkelse. Siden da har Kina ført en politik over for Tibet, der systematisk har haft til formål at udlette den tibetanske kultur: Tibetanere er blevet tvangsforflyttet, tusindvis af klostre er blevet ødelagt eller lukket, hundredtusindvis af kinesere er blevet forflyttet til Tibet for at gøre det besatte land kinesisk, tusindvis af formodede modstandere af den kinesiske besættelsesmagt er blevet fængslet og myrdet osv.

Vietnam

Kina angreb Vietnam i februar 1979. Årsagen var, at Vietnam i 1978 havde invaderet Cambodja for at fjerne en af det 20. århundredes værste og mest brutale diktatorer, Pol Pot, som var en god ven af Kina. De kinesiske styrker blev hurtigt besejret af de krigsvante vietnamesiske styrker, og den kinesiske hær måtte flygte tilbage til Kina efter at have lidt svære tab, og uden at nå deres mål: at tvinge Vietnam ud af Cambodja.

Det Syd kinesiske Hav

Kina gør krav på en række øer i Det Syd kinesiske Hav, bl.a. Spratlyøerne. Årsagen er, at området indeholder store mængder naturressourcer, især olie. Kina har flere gange sendt dets flåde til området og har flere gange besat nogle ubeboede øer i området. Kina har siden 1980'erne opbygget sine væbnede styrker med en voldsom hast. Især den kinesiske flåde er blevet udbygget og moderniseret.

Udbygningen og moderniseringen af den kinesiske flåde er især vigtig, fordi de trusler og territoriale krav, Kina har gjort gældende, netop er vendt mod Taiwan og øerne i Det Syd kinesiske Hav. Hvis Kina ikke skal lide et lige så ydmygende nederlag som mod Vietnam i 1979, er det nødvendigt med en slagkraftig flåde. Derfor er det også helt afgørende, at Kina kan købe avancerede europæiske våben for at modernisere flåden, idet Taiwan har adgang til at købe moderne amerikanske våben. Flere af de andre lande, Filippinerne, Indonesien og Malaysia, som også gør krav på

F. t. beslutn. vedr. EU's våbenembargo mod Kina

ørerne i det Sydkinesiske hav, har adgang til at købe våben i både Europa og USA.

Spredning af masseødelæggelsesvåben

Det er almindeligt kendt, at Kina sælger våben til Pakistan og Nordkorea. Ifølge den videnskabelige organisation Federation of American Scientists (FAS, hjemmeside: www.fas.org) har Kina hjulpet Pakistan til at producere atomvåben. Denne organisation skriver på deres hjemmeside: »According to a 2001 Department of Defense report, China has supplied Pakistan with nuclear materials and expertise and has provided critical assistance in the construction of Pakistan's nuclear facilities. In the 1990s, China designed and supplied the heavy water Khusab reactor, which plays a key role in Pakistan's production of plutonium. A subsidiary of the China National Nuclear Corporation also contributed to Pakistan's efforts to expand its uranium enrichment capabilities by providing 5,000 custom made ring magnets, which are a key component of the bearings that facilitate the high-speed rotation of centrifuges (...) China is also reported to have provided Pakistan with the design of one of its warheads, which is relatively sophisticated in design and lighter than U.S. and Soviet designed first generation warheads« (www.fas.org/nuke/guide/pakistan/nuke).

Kina leverer også våben til det totalitære regime i Nordkorea. Få er i tvivl om, at det stalinistiske Nordkorea er et af de mest brutale regimer i verden. Dette land bruger hovedparten af sine ressourcer på at udvikle masseødelæggelsesvåben og ballistiske missiler til at føre dem frem. Kina er mistænkt for at have bidraget til Nordkoreas udvikling af disse våben, men på grund af lukketheden i Nordkorea er det svært at sige noget om omfanget af det kinesiske bidrag. Det er dog formentlig en kendsgerning, at Kina leverer en lang række konventionelle våben til Nordkorea, idet landet ikke har råd til at købe dem selv, men alligevel er i stand til at udruste en af de største hære i verden, som udgør en konstant trussel mod det demokratiske land Sydkorea.

Folketingsdebat om EU's våbenembargo

Flere partier i Folketinget er stærkt kritiske over for Kina som følge af dets krænkelse af menneskerettighederne og dets trusler mod sine nabolande. Under en forespørgselsdebat i Folketinget (F 47) om Kina onsdag den 31. marts 2004 fremsattes følgende forslag til vedtagelse nr. V 81:

Af Holger K. Nielsen (SF), Søren Søndergaard (EL), Peter Skaarup (DF) og Jann Sjørnsen (KD): »Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at

EU's våbenembargo mod Kina ikke ophæves, før det kinesiske styre

- indstiller sin truende adfærd over for Taiwan,
- viser reel vilje til at finde en forhandlet løsning for Tibet og
- markant forbedrer menneskerettighedssituationen i Kina, først og fremmest hvad angår tortur, henrettelser, ytringsfrihed samt sikring af foreningsfriheden.«

Forslaget blev forkastet. I stedet vedtog Folketinget forslag til vedtagelse nr. V 82 af Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Gitte Seeberg (KF) og Niels Helveg Petersen (RV). Forslagets indhold var:

»Folketinget støtter den fortsatte udbygning af Danmarks og EU's forhold til Kina. Folketinget konstaterer, at de politiske, økonomiske og handelsmæssige bånd skal styrkes, samtidig med at dialogen og samarbejdet om fremskridt på menneskerettighedsområdet udbygges, herunder i en eventuel sammenhæng med en eventuel ophævelse af EU's våbenembargo. Kina har i de seneste årtier opnået økonomiske og sociale fremskridt for den brede befolkning, som har udvidet borgernes råderum. Der er taget skridt til at etablere et retssamfund. På den nyligt afsluttede Folkekongres er respekten for menneskerettighederne samt privat ejendomsret indføjet i forfatningen. Der er behov for fremskridt på demokrati- og menneskerettighedsområdet. Dødsstraf anvendes stadig i stort omfang, og ytrings- og religionsfriheden er begrænset.«

Selv om et flertal i Folketinget ikke støttede fastholdelsen af EU's våbenembargo mod Kina i marts 2004, er det dog klart, at alle Folketingets partier er stærkt kritiske over for Kinas håndtering af menneskerettigheder og dets trusler mod andre lande.

Nogle partier har endvidere ændret holdning til ophævelse af EU's våbenembargo. På De Konservatives hjemmeside (www.dekonservative.dk) kan man læse medlem af Europa-Parlamentet Gitte Seebergs ugebrev af 10. marts 2005, hvor hun argumenterer for, at våbenembargoen fastholdes. Hun begrundet dette med Folkekongressens antiløsrivelseslov, menneskerettighedssituationen, nedkæmpelsen af demonstranter på den Himmelske Fredsplads m.v. Hun skriver: »En ophævelse af våbenembargoen uden betingelser vil være et slag i ansigtet på alle, der arbejder for at forbedre menneskerettighederne i Kina. Det vil blive opfattet som en belønning til et land, der undertrykker sine egne borgere, holder Tibet besat og truer Taiwan med invasion«. Hun gør endvidere opmærksom på, at der i folkevalgte forsamlinger som Europa-Parlamentet og Den Amerikanske Kongres er stærk modstand mod at ophæve embargoen. Gitte Seeberg rejser slut-

telig følgende spørgsmål: »Hvordan kan EU-lande med respekt for sig selv og i øvrigt uden at komme i karambolage med EU's egen adfærdskodeks for våbeneksport, mene, at man kan sælge våben til Kina, når det er Kina, der udruster militærregimet i Burma, understøtter diktaturet i Nordkorea og forsyner militærestyret i Sudan med våben, der blandt andet bliver anvendt i Dafur i en konflikt, som nærmer sig folkemord?« (Gittes Nyhedsbrev, den 10. marts 2005).

I en række artikler i Berlingske Tidende fremgår det endvidere, at Socialdemokraterne har udtalt sig kritisk om ophævelse af våbenembargoen (se f.eks. Våbensalg presser Danmark, den 16. marts 2005).

Afsluttende bemærkninger

Ovenfor er nævnt en lang række argumenter for, at demokratiske lande som EU's medlemmer aldrig bør sælge våben til en brutal diktaturstat som Kina. Kina truer alle sine naboer. Dets ledende politikere har sågar vedtaget en lov, der lovliggør militær magtanven-

delse mod et lille fredeligt land, som aldrig nogensinde har truet noget andet land, og som kun ønsker at leve i fred og udvikle det forbilledlige demokratiske og fremgangsrige økonomiske system, som man gennem årtiers hårdt arbejde har udviklet.

Antiløsrivelsesloven er en skændsel og en direkte trussel mod verdensfreden. Hvis regeringen og nogle af Folketingets partier har ment, at en ophævelse af våbenembargoen mod Kina måske kunne føre til forbedringer på menneskerettighedsområdet i Kina, så har de taget fejl. Kinas ledere har vist, at de er fløjtede ligeglade med, hvad resten af verden mener. De undertrykker menneskerettighederne i et helt uhornt omfang. Religiøse mindretal bliver forfulgt, fordi de skønnes at udgøre en trussel mod Kinas integritet og kommunistpartiets ledelse. På baggrund heraf anbefaler forslagsstillerne således, at regeringen gennem Det Europæiske Råd gør alt, hvad den kan for at arbejde for, at EU's våbenembargo fastholdes.

Skriftlig fremsættelse

Søren Espersen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at modarbejde, at EU's våbenembargo mod Kina ophæves.

(Beslutningsforslag nr. B 47).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.